

El Plagi

Plagiar és robar els mots (orals o escrits), les idees, les teories, els fets (si no es consideren de domini públic) d'un altra persona fent-les passar per nostres.

La utilització, total o parcial, de textos d'altri constitueix una forma de plagi si no indiquem la font de procedència.

-Els textos que citem a **Internet** no deixen de ser fonts que cal citar !

El Plagi

Naturalment, no sempre podem ser originals. És normal, doncs, que ens **inspirem o recollim** en textos o idees d'altres persones.

El que és més imprescindible és que **ho indiquem** d'una manera adequada a fi de no incórrer en plagi.

El Plagi

Cal regir-se pels següents principis:

- Qualsevol text que citem textualment l'hem de col·locar **entre cometes** i ha d'anar acompanyat de la referència del seu origen.
- Les **idees** o teories que pertanyen a algun altre, si no son de domini públic, s'han de referenciar encara que les haguem escrit amb paraules pròpies.

La citació bibliogràfica

Definició.

Citar: l'acció d'esmentar el document o les fonts utilitzades per l'autor d'un treball científic.

Fer una citació és important:

- És el reconeixement explícit i públic que s'han utilitzat unes determinades fonts o utilitzat parts de treballs d'altres autors.
- Reforça els arguments exposats en el treball.
- Pot ser molt útil per al lector saber les fonts utilitzades si vol aprofundir en el tema.

La citació bibliogràfica

Estils de citacions o normes de citació.

Avantatges:

- Estableixen els criteris d'uniformitat en la descripció de les fonts consultades que serveixen de base al treball científic, de manera que es pugui entendre a escala internacional.
- Garanteixen la qualitat en la investigació.
- Permeten que el lector localitzi les fonts citades.

La citació bibliogràfica

Estil de citació.

- Es pot fer una **crida en el text**, llavors remetrem la informació sobre l'obra citada a una llista de referències o a peu de pàgina o al final del treball en el cas de què n'hi hagi moltes.

S'indica amb un **sistema numèric** en format de superíndex, normalment un número aràbic, després de la frase que conté el material d'una font.

Ex.: La minoria tenia influència fins i tot en situacions de gran conflicte.¹

¹ PÉREZ, M. 1998:15.

La citació bibliogràfica

Estil de citació.

La cita s'ha de realitzar indicant:

-Obres d'un autor:

COGNOM de l'autor, Inicial nom. any de la publicació: pàgines.

ECO, U. 1993: 240-245.

-Obres de més d'un autor:

COGNOM de l'autor, Inicial.; Cognom de l'autor, Inicial. any de la publicació: pàgines.

ECO, U.; PEZZINNI, I. 2014:50-54.

Un exemple d'un text històric

Posem que el text que voleu fer servir per a la vostra argumentació és el següent:

“La victòria de Franco contra la República (...) va significar l'anorreament de les llibertats nacionals... Com a conseqüència d'això, el llibre en català fou perseguit i, durant els primers anys de postguerra, prohibit: si l'any 1933 la producció anual en català s'acostava als 750 títols, quaranta anys després, a les acaballes del règim, i malgrat l'impuls sensacional que havia tingut el llibre arreu d'Europa, la producció no arribava als 600 títols – i això que les autoritats franquistes es mostraven amb el llibre més tolerants que amb altres manifestacions culturals”.¹

¹ VALLVERDÚ, F. 1992, p. 84-85.

Allò que és inacceptable:

En el vostre treball escriviu el següent (el color blau fa referència a les paraules del text original i el negre a les de l'alumne):

A partir de la instauració del franquisme el llibre en català fou perseguit i, durant els primers anys de postguerra, prohibit: si l'any 1933 la producció anual en català s'acostava als 750 títols, quaranta anys després, a les acaballes del règim, i malgrat l'impuls sensacional que havia tingut el llibre arreu d'Europa, la producció no arribava als 600 títols – i això que les autoritats franquistes es mostraven amb el llibre més tolerants que amb altres manifestacions culturals.

Per què és inacceptable?:

Doncs perquè el fragment extret de la font simplement s'ha **copiat, sense cometes i sense indicació de la font.**

Allò que és inacceptable:

O bé que heu escrit el següent (el color blau fa referència a les paraules del text original i el negre a les de l'alumne):

A partir de la instauració del franquisme el llibre en català fou perseguit i, inicialment fins prohibit; la producció del llibre en català abans de la guerra era de quasi 750 títol per any, mentre que a la fi de la dictadura el sector editorial , que havia crescut a Europa, en català no arribava als 600 títols, tot i la tolerància del règim respecte al llibre, superior a la que hi havia amb altres aspectes de la cultura.

Per què és inacceptable?:

Doncs perquè **s'han canviat les paraules**, simplement substituint-les per sinònims o frases equivalents, però les idees són preses de la font i **no es dona cap referència**.

Allò que és inacceptable:

O bé que hàgiu escrit el següent (el color blau fa referència a les paraules del text original i el negre a les de l'alumne):

A partir de la instauració del franquisme el llibre en català fou perseguit i, durant els primers anys de la postguerra, prohibit. De fet, l'any 1933 la producció anual s'acostava als 750 títols, mentre que a les acaballes del règim, i malgrat l'impuls sensacional que havia tingut el llibre arreu d'Europa, la producció no arribava als 600 títols, tot i la tolerància del règim respecte al llibre, superior a la que hi havia amb altres aspectes de la cultura. ¹

¹ VALLVERDÚ, F. 1992:84.

Per què és incorrecte?:

Doncs perquè fins i tot en un cas com aquest, en que esmenteu la font, **no és correcte que els mots que es treuen no vagin entre cometes per indicar que són citació textual.**

En Canvi sí que és acceptable:

Si en el vostre treball heu escrit el següent (el color blau fa referència a les paraules del text original i el negre a les de l'alumne):

A partir de la instauració del franquisme, segons Vallverdú, “el llibre fou perseguit i, durant els primers anys de posguerra, prohibit: si l’any 1933 la producció anual en català s’acostava als 750 títols,(...)a les acaballes del règim, i malgrat l’impuls sensacional que havia tingut el llibre arreu d’Europa, la producció no arribava als 600 títols .”¹

¹ VALLVERDÚ,F. 1992:84

Per què és acceptable:

Perquè el fragment extret va **entre cometes i en citació la font.**

Un exemple d'un text d'història de l'art

Posem que el text que voleu fer servir per a la vostra argumentació és el següent:

"Només hi va haver un home que va trencar els lligams de l'estil egipci. Va ser un faraó de la divuitena dinastia, coneguda llavors com a Imperi nou. Aquest faraó anomenat Amenofis IV, va ser un heretge. Va trencar amb molts dels costums consagrats per la tradició. No va voler retre homenatge als déus conformatos del seu poble. Per a ell només hi havia un déu suprem. Àton al qual adorava i al que va fer representar en forma de sol llançant els seus raigs (...) Les pintures encarregades per ell van haver de sorprendre els egipcis d'aquesta època per la seva novetat. En elles no es troba res de la dignitat rígida dels primers faraons. Alguns dels seus retrats el mostren com un home lleig, potser perquè va desitjar que els artistes el representessin en tota la seva humana flaqueza, o, potser, estava tan convençut de la seva importància única com a profeta que va fer èmfasi en que se'l representés fidelment".¹

¹ GOMBRICH, E. 1995, p. 67-68.

Allò que és inacceptable:

En el vostre treball escriviu el següent (el color blau fa referència a les paraules del text original i el negre a les de l'alumne):

Només hi va haver un home que va trencar els lligams de l'estil egipci. Va ser el faraó Amenofis IV. Va trencar amb molts dels costums consagrats per la tradició. No va voler retre homenatge als déus conformatats del seu poble sinó només a Àton al qual adorava i al que va fer representar en forma de sol llançant els seus raigs.

Les pintures encarregades per ell van haver de sorprendre els egipcis d'aquesta època perquè en elles no es troba res de la dignitat rígida dels primers faraons. Se'l mostra com un home lleig, potser perquè va desitjar que els artistes el representessin en tota la seva humana flaqueza, o, potser, estava tan convençut de la seva importància única com a profeta que va fer èmfasi en què se'l representés fidelment.

Per què és inacceptable?:

Doncs perquè el fragment extret de la font simplement s'ha **copiat sense cometes i sense indicació de la font.**

Allò que és inacceptable:

O bé que hàgiu escrit el següent (el color blau fa referència a les paraules del text original i el negre a les de l'alumne):

A partir d'Amenofis IV les representacions del faraó canvien. En elles no trobem res de la dignitat rígida dels primers faraons. Alguns dels seus retrats li mostren com un home sense bellesa, potser perquè va desitjar que els artistes el representessin en tota la seva debilitat humana, o, potser, estava tan convençut de la seva importància única com profeta que ha posat èmfasi que se'l representés fidelment.

Per què és inacceptable?:

Doncs perquè **s'ha utilitzat les tesis d'un altre autor, canviat algunes paraules, utilitzant sinònims, i no es dona cap referència**

O bé si heu escrit el següent:

Les pintures encarregades per Amenofis IV van haver de causar un gran impacte en la seva època degut al canvi en el cànon de la representació de la figura del faraó. Ha perdut rigidesa i se'l mostra com a un ésser humà més, sense bellesa ni solemnitat. Aquest fet es deuria al desig del mateix faraó, al qual no l'importava que se'l representés així, probablement perquè estava convençut de la seva importància com a profeta.¹

¹GOMBRICH, E. 1995:67-68.

Per què és acceptable?:

Perquè hem utilitzat la informació de l'autor, resumit amb paraules pròpies l'essencial d'allò que l'autor deia en el paràgraf complet, i hem **citat la referència amb una citació indirecta.**

La citació bibliogràfica

On referenciar?

Utilitzem cites a peu de pàgina i al final del treball, a la bibliografia, posem la referencia completa dels recursos que hem utilitzat:

VALLVERDÚ, Francesc; “El creixement del llibre en català de 1975” A *L'aventura del llibre català*. Barcelona: Editorial Empúries, 1992, p. 84-85.

GOMBRICH, E. “Arte para la eternidad. Egipto, Mesopotamia y Creta”. A: *La historia del arte*. 16^a ed. Madrid: Debate, 1995, p. 67-68. ISBN:84-8306-044-2.

La citació bibliogràfica

Les notes d'ampliació

També podem introduir notes a peu de pàgina que amplii informació, però que si la introduíssim al mig del text interrompria el fil del discurs.

La informació ha de ser interessant i rellevant pel tema a desenvolupar.

Ex.: “En aquesta època (715-18) Tortosa¹ va formar part del califat omeia de Damasc (...)”

¹ En moltes ocasions també trobem la trobem anomenada com Turtusha, Tortuxa o Turtuxa, però en tots els casos la pronunciació és la mateixa, Tortosa, que a la vegada prové del nom romà Dertosa.

La citació bibliogràfica

Les notes d'ampliació

Si la informació és irrellevant, millor no incloure notes d'ampliació.

Ex.: “Posteriorment al 756-929 el califat omeia de Damasc va ser substituït violentament per l'emirat de Córdoba, fent augmentar les aspiracions independentistes¹ de Tortosa”.

¹ Independentisme: Moviment que cerca la independència política d'un poble, un país, una nació, etc.

La citació bibliogràfica

Op.cit.

S'utilitza per especificar que una obra ja ha estat citada anteriorment.

En aquest cas cal repetir el nom de l'autor i el número de pàgina del llibre.

Aquesta abreviatura mai pot aparèixer sense el nom del autor:

Ex.: **REYES, A., p. 28 (op. cit.).**

Si s'han citat més de dues obres del mateix autor, caldrà especificar l'any de publicació de l'obra.

Ex.: **REYES, A. 1998: 28 (op. cit.).**

La citació bibliogràfica

Ibíd.

S'utilitza quan a la nota següent es cita el mateix llibre però diferent passatge:

Ex.: ¹ **REYES, A. 1998:28.**

² **Ibíd., p. 42.**

La citació bibliogràfica

Ibíd.

També es pot utilitzar per referenciar una mateixa font sense especificar la pàgina:

Ex.: ¹ **REYES, A. 1998.**

² **Ibíd.**

S'ha d'anar en compte de no abusar de la utilització de l'Ibíd, ja que denotaria que pot ser no s'han utilitzat diverses fonts d'informació i per tant aquesta no està degudament contrastada.

La citació bibliogràfica

Vid. Nota

Es pot utilitzar quan es vol fer referència a una altre nota, d'ampliació o especificació d'una informació, o a una imatge. En cap cas per fer referència a una citació bibliogràfica.

Ex.: ⁸ **Vid. Nota 2**